

Erdei-Szabó István

Eleven zsarátnok

Érezted már a valódi fájdalmat?
 Mikor bőröd alá parazsat raknak?
 Szinte lángol, izzik benned
 az eleven zsarátnok,
 mikor a sejtek és szövetek
 is ellened szövetkeznek,
 s az égő hús keserű füstje
 az orrodba csap?!
 Üzennek benned a letűnt korok:
 a fájdalom nyelvén őseid üzennek.
 Hogy bírták több ezer éve ezen a tájon,
 ahol mindig volt vér és veszély
 és sanda fájdalom,
 hogy ne csak a múltnak,
 de a jövődönnek is jusson!
 Hát ezért: örök várad ez a sáncos
 történelem,
 s pestisen, tűzvészen, lélek-ragályon át,
 mint Krisztus a keresztet, hordozod
 a fájdalom eleven zsarátnokát.

A ház emlékei II.

Télen a ház is fázik,
 ablakszemei sírnak.
 Padlásán vásottkölök –
 pogány szelek hancúroznak.
 A tetőt dér lepi be,
 jégcsap-szakállat
 növeszt az eresz.
 S ekkor a ház eresztékeiben
 az erdőre gondolnak a fák,
 és mindahány megremeg.

Halvány hullámokban

Már a hó is így, fakó,
 halvány hullámokban.
 Nem óv meg s nem őriz.
 Mint elvált szülők gyermeke,
 csak hétvégén s pár
 órát időzik.
 S tovatűntén a táj
 ismét sivatag, néma.
 Míg mormoljuk magunkban
 halkán: talán még
 maradhattál volna.

MAJD...

*A battaiaknak; hajdani s majdani
 Rokonaimnak*

Öregapám – néhai Erdei József – egyetemes
 érvényű mozdulatába szeretnék nemesedni,
 amint a kerítésre támaszkodva –
 magában a XC. zsoldárt dúdolván – kipihenem,
 (kipihenem) a hirtelen – támadt tavasz
 gyönyörét és fájdalmas
 szelidségét.

Tari István

Jeleket keresve

*Aracsi testvérünk,
Zsámbék ünnepén,
augusztus 20-án*

kelta kocsikerekek
nyikorgásából le nem
írt – hogy könnyebben és jól
megjegyezhető legyen:
versek ritmusával lük-
tető! – titkos tudásból
helyi harsonák zengéséből
malomkövek surrogásából
mint lápok televényes
párálló nyüzsgéséből
a zsombék

nő ki a város
melyet a történelem
időnként gyökerestül
kifordít
ahogyan hajlott korú
sarjtelepeket ásott
ki forgatott föl
a zsombékülőkét
zsombékszéket készítő
igyekezet
a levélzet oszlopát
elmetszve hogy aztán az
ég felé fordított és
kitisztított gyökerzet
összefonódásain
időzve üldögélve
tűzbe bámulva lángok
lobogó játékába
feledkezve turkáljon

grafitmázás agyagedények
régi ezüstpénzek között
a trágyázást és a szappant
a nadrágot feltaláló
elődök buzgalmával
jeleket keresve ó
jeleket csillagok járásában
állatok belének
alakjában fodraiban
haldoklók rángásában
amforákból hordókba
fejt boroktól mámorosan
napok alatt kizöldülő
minden bajt gyógyító
bodzafák árnyékában
jövendőmondók szelíd
mormolásában díszes
harci szekercét élezve
templomnak helyet keresve
templomrom kisugárzását
észlelve a működést
istenítve

hit nélkül
nem lehet nagy a város
csak önmagától fáradt
önfeladó játék
idétlen tűzijáték
képzeletem zsombékján
jól sejted ezt zsámbék

E számunk szerzői

- Anga Mária (1955) Eger
Antal Attila (1956) Nyíregyháza
Baán Tibor (1946) Budapest
Baka Györgyi (1951) Érd
Balázs Géza (1959) Budapest
Balázs Ildikó (1965) Budapest
Sz. Balogh Szilvia (1975) Cserszegtomaj
Barabás Zoltán (1955) Nagyvárad
H. Barbócz Ildikó (1952) Eger
Bárdos Attila (1941) Budapest
Bayer Béla (1951) Homburg/Saar
Benke László (1943) Dánszentmiklós
Bertha Zoltán (1955) Debrecen
Bíró József (1951) Budapest
Bognár-Papp Irén (1951) Pécs
Boros Edit (1949) Veszprém
Bozók Ferenc (1973) Vác
Bódis Zoltán (1969) Debrecen
Bősze Balázs (1946) Sopron
Csatáné Bartha Irénke (1941) Eger
Csáky Károly (1950) Ipolyság
Csontos Márta (1951) Sándorfalva
Dénes László (1959) Nagyvárad
Erdei-Szabó István (1958) Buca
Fecske Csaba (1948) Miskolc
Fellinger Károly (1963) Jókai
Finta Éva (1954) Sárospatak
Füstös-Simon Zsuzsa (1986) Kecskemét
Goda Gertrud (1950) Miskolc
Gittai István (1946) Nagyvárad
Gyimesi László (1948) Budapest
Hétvári Andrea (1975) Budapest
Holló József (1944) Ostoros
Iancu Laura (1978) Magyarfalu
Kaiser László (1953) Budapest
Kalász Márton (1934) Budapest
Káliz Sajtos József (1950) Soponya
Kántás Balázs (1987) Budapest
Kelemen Erzsébet (1964) Debrecen
Kerék Imre (1942) Sopron
Kilián István (1933) Budapest
Kis Pál István (1951) Szekszárd
Kiss Benedek (1943) Budapest
Konczek József (1942) Pomáz
Korsós Bálint (1958) Debrecen
Ködöböcz Gábor (1959) Eger
Lajtos Nóra (1977) Debrecen
Lakner Lajos (1965) Debrecen
László Ernő (1939–2006)
Lengyel János (1973) Beregszász
Lisányi Endre (1966) Budapest
Madarász Imre (1962) Üröm
P. Maklári Éva (1943) Székesfehérvár
Medgyesi S. Norbert (1977) Piliscsaba
Nagy Ernő (1926) Eger
Nagy Zita (1987) Eger
Németh István Péter (1960) Tapolca
Nyíri Erzsébet (1953) Budapest
Oláh András (1959) Mátészalka
Pomogáts Béla (1934) Budapest
Pósa Zoltán (1948) Balatonföldvár
Radnai István (1939) Budapest
Renn Oszkár (1933) Eger
Seléndy Balázs (1937) Cooperstown, USA
Sebestény-Jáger Orsolya (1969) Budakalász
Serfőző Simon (1942) Miskolc
Sipos Erzsébet (1956) Eger
Szabó Bogár Imre (1944) Miskolc
Szabó László (1956) Bogács
Szakolczay Lajos (1941) Budapest
Szekeres Mária (1948) Újrónafő
Szigeti Lajos (1940) Budapest
Szíki Károly (1954) Eger
Szoviár János (1975) Eger
Szűk Balázs (1960) Debrecen
Tamási Orosz János (1953) Budapest
Tamás Tímea (1962) Nyíregyháza
Tari István (1953) Óbecse
Sz. Tóth Gyula (1945) Budapest
Turcsány Péter (1951) Pomáz
Verók Attila (1975) Eger
Véghelyi Balázs (1983) Százhalombatta
Vitéz Ferenc (1965) Debrecen
Zirig Árpád (1940) Dunaszerdahely
Zsille Gábor (1972) Budapest
Zsirai László (1956) Budapest

E számunk illusztrációi Nagy Ernő Egerben élő festőművész alkotásai.